

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула зверненнящодо нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) у період знаходження найманого працівника у відпустці без збереження заробітної плати та повідомляє що відповідь надається з урахуванням обставин викладених у листі.

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску, умови та порядок нарахування і сплати, повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку, визначає Закон України від 08.07.2010 № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464).

Платниками єдиного внеску є фізичні особи - підприємці, зокрема ті, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, чи за цивільно-правовим договором (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою - підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців) (абзац третій п. 1 частини першої ст. 4 Закон № 2464).

Базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці», та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

Обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок (частина друга ст. 9 Закону № 2464).

Згідно з частиною п'ятою ст. 8 Закону № 2464 єдиний внесок для роботодавців встановлюється у розмірі 22 відс. до визначеної ст. 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску.

У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску (абз. 2 частини п'ятої ст. 8 Закону № 2464).

Пунктом 9 Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, яка затверджена наказом Міністерства фінансів України від 20 квітня 2015 року № 449 (далі – Інструкція № 449) для платників, визначених підпунктами 1, 2 пункту 1 розділу II Інструкції № 449, якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати для кожної застрахованої особи, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який

отримано дохід (прибуток), та встановленої ставки єдиного внеску за умови перебування у трудових відносинах (несення військової служби) повний календарний місяць або відпрацювання всіх робочих днів звітного місяця, які передбачені правилами внутрішнього трудового розпорядку і графіками змінності згідно із законодавством.

Відповідно до п. 6 ст. 25 Закону України від 15.11.1996 № 504/96-ВР «Про відпустки» (далі – Закон № 504) відпустка без збереження заробітної плати за бажанням працівника надається в обов'язковому порядку, зокрема, пенсіонерам за віком та особам з інвалідністю III групи - тривалістю до 30 календарних днів щорічно.

Отже, базою нарахування єдиного внеску для роботодавців (фізичної особи – підприємця) є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати та сума винагороди за цивільно-правовими договорами.

Водночас якщо найманий працівник (пенсіонер за віком), який оформлений за основним місцем роботи у роботодавця (фізичної особи – підприємця) перебуває повний календарний місяць у відпустці без збереження заробітної плати то у такого роботодавця відсутня база нарахування єдиного внеску.

Згідно з п.п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.